

державою. Території не є настільки організованими і настільки освіченими, щоб дозволити собі організовувати свою діяльність. Якщо ж держава не буде керувати цією реформою, то може розпочатися некерований процес розпаду держави.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Ю. В. ЄГОРОВА, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри економічної теорії
*Харківський національний університет будівництва та архітектури,
м. Харків*

Сьогодні в Україні особливої актуальності набуває реформа державного регулювання економічного розвитку регіонів шляхом децентралізації.

Інфраструктура займає ключове місце в економіці регіону і виступає фактором, який впливає на його конкурентоспроможність. Існує прямий зв'язок між можливостями того чи іншого регіону щодо прискореного економічного розвитку, залучення іноземних інвестицій та стану його інфраструктури.

На особливу увагу заслуговує розвиток регіональної інноваційної інфраструктури, оскільки саме вона сприяє розвитку сфери високих технологій, яка включає наступні галузі: біотехнології, фармацевтичну промисловість, медицину, нанотехнології, інформаційні та авіакосмічні технології, машинобудування, промислові та природоохоронні технології, енергетику, масові комунікації та ін.

Серед складових інноваційної інфраструктури слід зазначити: технополіси (зони науково-технічного розвитку), технопарки (дослідницькі, технологічні, промислові, аграрні), науково - технічні альянси, інноваційні центри (технологічні, регіональні та галузеві), бізнес - інкубатори (інноваційні та технологічні), спеціальні економічні зони та ін.

Найбільш поширеними регіональними інноваційними структурами в Україні стають технопарки і території зі спеціальним режимом інвестиційно-інноваційної діяльності.

Ефективними інноваційними структурами на сучасному етапі вважаються науково-інноваційні технологічні комплекси, створені на основі провідних вищих навчальних закладів. Саме вони здатні забезпечити інтеграцію вузів з реальним сектором економіки для розв'язання економічних проблем регіонів і реалізації цільових та галузевих програм.

Досвід розвинених країн свідчить, що створення відповідних об'єктів інноваційної інфраструктури сприяє удосконаленню галузевої структури

виробництва й соціально-економічному розвитку регіонів, широкому впровадженню інновацій у виробництво й підвищенню конкурентоспроможності продукції, застосуванню на рівні регіональної економіки нових форм господарювання відповідно до вимог світового ринку, забезпеченню ефективного зв'язку науки і бізнесу, прискореному просуванню інновацій на ринок.

Недостатній обсяг вітчизняних та іноземних інвестицій в розвиток інноваційної інфраструктури зумовлюють необхідність залучення додаткових джерел фінансування на місцевому рівні, а також створення сприятливого для інвестування середовища.

Набуття місцевими органами влади більш широких повноважень має на меті розширення власної фінансової бази за рахунок внутрішніх джерел та розробки відповідних механізмів акумуляції додаткових фінансових ресурсів до місцевих бюджетів.

Проте концептуальною базою для забезпечення розвитку регіональної інноваційної інфраструктури в умовах децентралізації є не лише розподіл фінансових ресурсів та повноважень, але й відповідальності між державою та місцевими органами влади.

Отже, сьогодні актуальним питанням для України залишається формування і розвиток високотехнологічної інфраструктури регіональної економіки, спроможної обслуговувати інноваційні виробництва та підвищувати її конкурентоспроможність.

ВИЗНАЧЕННЯ АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ УПРАВЛІННЯ ІНФРАСТРУКТУРОЮ МІСТА НА ДОСВІДІ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Х. І. КАЛАШНІКОВА, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри менеджменту і адміністрування
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Сучасний стан господарської інфраструктури міст України не відповідає світовому рівню. Наявні теоретичні дослідження інфраструктури міст характеризується неповнотою щодо моделювання й оптимізації системи життєзабезпечення, а також слабкістю практичних рекомендацій з їх функціонування. У сучасних соціально-економічних умовах розробка методології ефективності надання житлово-комунальних послуг, на думку вчених О. Димченко [2], В. Бабаєва [3], С. Богачева [4], О. Карлової [5], О. Тищенко [6] є актуальною. Дослідження закордонного досвіду реформування міського господарства та інфраструктурних об'єктів набуває особливого значення при формуванням ефективних систем управління житлово-комунальним господарством, що є невід'ємною частиною інфраструктури міста.